№ 9. Wtorek 13. Stycznia 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

W miesiącu grudniu z. r. złozono w c. k. urzędzie powiatowym w Tarnopolu 8 zł. 70 kr. w. a. na wsparcie pogorzelców miasteczka Rawy, a w c. k. urzędzie powiatowym w Komarnie 3 zł. 10 kr. w. a. na wsparcie pogorzelców Bohorodczan, które to kwoty przełozonym c. k. urzędów powiatowych w Rawie i Bohorodczanach odesłane zostały.

Ustne egzamina dojrzałości tych kandydatów, którzy VIII. klasę gimnazyalną ukończyli na któremkolwiek gimnazyum publicznem z świadectwem pierwszej klasy, a dotąd nie złozyli egzaminu dojrzałości, odbywać się będą w c. k. gimnazyum zupełnem w Krakowie dnia 19., 20. i 21. lutego, i w c. k. drugiem gimnazyum we Lwowie dnia 3., 4. i 5. marca 1863.

C. k. dyrekcye obydwu tych gimnazyów są upoważnione przyjmować od wspomnionych kandydatów zgłoszenia się do tych egzaminów przed otwarciem egzaminów pisemnych.

Kandydaci, którzy do tej kategoryi nie naleza, a chcą przystąpić do tego egzaminu, mają wykazać się przed wspomnionemi dyrekcyami, albo wyższem pozwoleniem, albo reskryptem tutejszo-krajowej komisyi egzaminacyjnej, która im tenże termin naznaczyła. Oprócz tego wszyscy kandydaci przed przystąpieniem do egzaminu dojrzałości mają przed wspomnionemi c. k. dyrekcyami gymnazyum wykazać, się z miejsca swego pobytu i nienagannego postępowania od czasu wystąpienia z gymnazyum. Co niniejszem podaje się do wiadomości powszechnej

Z c. k. Namiestnictwa galicyjskiego.

Lwów, 2. stycznia 1863.

Lwów, 12. stycznia. Dnia 10go stycznia r. z. wydana i rozesłana została z c. k. galic. drukarni rządowej we Lwowie część VII. Dziennika ustaw państwa dla królestwa Galicyi i Wielkiego księstwa Krakowskiego z roku 1862.

Ta część zawiera:

Nr. 59. Rozporządzenie ministerstwa spraw zagranicznych, ministerstw handlu, policyi i wojny z dnia 27. października 1862, o wzajemnem zniesieniu przymusowej wizy paszportów w ambasadach, na mocy konwencyi c. k. rządu austryackiego z rządami królewskiemi Szwecyi i Norwegii, tudziez Hanoweru, jako też z wielko-książęcym rządem Hessen-Darmsztadu i książęcym rządem Nassawskim.

Nr. 60. Ustawa z dnia 27. października 1862, dotycząca ochrony wolności osobistej.

Nr. 61. Ustawa z dnia 27. października 1862, względem ochrony prawa domowego.

Nr. 62. Rozporządzenie ministerstwa handlu i ekonomii narodowej z dnia 5. listopada 1862, o zniesieniu dopłaty pół nowego krajcara przy sprzedaży stemplowych kopert listowych.

Nr. 63. Rozporządzenie ministerstwa handlu i ekonomii narodowej z dnia 6. listopada 1862, którem ustanawiają się niektóre zmiany w dotychczasowych normach, względem ubiegania się o nagrody rządowe za wyścigi konne.

Nr. 64. Ustawa z dnia 7. listopada 1862, dotycząca sprzedaży promes na losy pożyczek loteryjnych.

Nr. 65. Rozporządzenie ministerstwa stanu i ministerstwa wojny z dnia 9. listopada 1862, względem zniesienia jurysdykcyi wojskowej w sprawach cywilnych c. k. urzędników i cywilnych sług, tudzież c. k. straży finansowej w królestwie węgierskiem.

Nr. 66. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. listopada 1862, dotyczące postępowania celnego z przędzą tkacką mottled-Alpaca.

Nr. 67. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23. listopada 1862, zawierające postanowienia ku wykonaniu ustawy z dnia 7. listopada 1862, o sprzedaży promes na losy pożyczek loteryjnych.

Nr. 68. Rozporządzenie ministerstwa stanu z d. 30. listopada 1862, względem uzycia tax matrykulacyjnych, składanych podług regulaminu naukowego z dn. 1. października 1850, (Dziennik praw państwa nr. 370.)

Nr. 69. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 7. grudnia 1862, dotyczące traktowania celnego i sprowadzania wyrabianych za granicą na zielono farbowanych sztucznych kwiatów i części onychże.

Nr. 70. Rozporządzenie najwyższej władzy rachunkowo-kontrolnej z dnia 10. grudnia 1862, którem obwieszczają się prowizoryczne postanowienia, przez Najjaśniejszego Pana uchwalone, co się tyczy warunków, pod jakiemi na przyszłość urzędnikom tych organów zenienie się dozwolonem być może.

Nr. 71. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia 1862, o zastosowaniu skróconego postępowania celnego w obrocie koleją żelazną zapomocą karty odpowiedniej, także i w głównym urzędzie celnym, w Lincu miejsce mającym.

Nr. 72. Okólnik ministerstwa wojny z dnia 11. grudnia 1862, o zaprowadzeniu audytoryatu marynarki w Tryeście.

Nr. 73. Ustawa z dnia 13. grudnia 1862, względem kontroli rady państwa nad długiem państwa.

Nr. 74. Ustawa z dnia 17. grudnia 1862, w skutek której istniejące przepisy o postępowaniu ugodnem przy insolwencyach protokołowanych handlowników i przemysłowców, w jednę całość zebrane i po części zmienione zostają.

Nr. 75. Ustawa z dnia 17. grudnia 1862, z postanowieniami dodatkowemi do ustawy finansowej na rok administracyjny 1862.

Nr. 76. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1862, którem w przeprowadzeniu ustawy z dnia 13. grudnia 1862, zawierające niektóre zmiany ustaw z dnia 9. lutego i 2. sierpnia 1850 wydane zostają postanowienia wykonawcze.

(Z urzędowej części „Krak. Ztg.“)

Dnia wczorajszego w okręgu wyborczym miasta Krakowa w czterech sekcyach wyborczych, odbył się wybór deputowanego na sejm krajowy i bezwzględną większością głosów deputowanym na sejm krajowy galicyjski, wybrano p. Ignacego Lipczyńskiego, dziedzica dóbr Karnów, i posiadacza domu w Krakowie.

Całkowita liczba obywateli gminy, umieszczonych na liście wyborców wynosi 2670 osób, a zatem dwie trzecie części z nich do wyborów prawo mające 1780 osób; dodawszy do nich 749 osób należących do gminy i prawo wyboru mających, wypada jako ogólna liczba członków gminy prawo wyboru mających 2529 osób.

Z kart legitymacyjnych, wystawionych dla 2529 wyborców, nie doręczono 68, ponieważ organom magistratu nie wiadome było miejsce zamieszkania tych 68 uprawnionych do wyboru, a ci nawet poźniej pomimo obwieszczenia magistratu z dn. 7. stycznia 1863 nie zgłosili się po karty legitymacyjne, ani do magistratu, ani na miejscach wyboru.

501 stronom zatrzymano karty legitymacyjne z przyczyny, ponieważ nie uczyniły zadość powinnościom podatkowym.

Liczba wszystkich uprawnionych do wyboru członków gminy wynosi jak wyżej wspomniano 2529

Odtrąciwszy ztąd liczbę 68, którym karty legitymacyjne nie mogły być doręczone, i 501 kontrybuentów razem . . . 569

zostanie 1960

uprawnionych do wyboru, z których przystąpiło do głosowania 954, a 1006 wstrzymało się od dania głosów.

Kraków 9. stycznia 1863.

C. k. radca dworu i szef krakowskiej c. k. komisyi namiestniczej *Merkl* m. p.

Część nieurzędowa.

I.

Lwów, 12. stycznia. Autonomia, samorząd — wyrazy te tak często obijają się o uszy nasze, tak często o nich w dziennikach krajowych czytamy, iz warto zaiste, ażebyśmy znaczenie ich bliżej określili, i w sam dzień otwarcia sejmu krajowego zadali sobie pytanie, czyli i o ile autonomia i samorząd mogą być dla Galicyi pożądane; czyli i o ileby dla kraju naszego istotnem były dobrodziejstwem?

Jeżeli pod wyrazem autonomia rozumiemy odrębność ciała jakiego politycznego od innych jemu podobnych, a razem w połączeniu jeden ogół, państwo stanowiących, — czego innego zaś przez autonomię rozumieć nie można, — to autonomię takową ma sobie Galicya jawnie przyznaną, tak jak mają i miały ją zawsze wszystkie kraje koronne monarchii austryackiej. Bo w Austryi nie masz i nie było nigdy tak bezwzględnej centralizacyi, którąby pojedyncze kraje wbrew genetycznej ich i historycznej odrębności rozbijała na zniwelowane atomy polityczne, na kształt francuskich na przykład departamentów lub rosyjskich gubernii. Austrya uwzględniała zawsze i szanowała odrębne stosunki prowincyj i krajów z biegiem czasów z nią połączonych; każdy z krajów tych i prowincyj zostawał zawsze i zostaje dotąd pod odrębnym zarządem i odrębną całość polityczną w składzie państwa stanowi. Całość takową zupełnie odrębną stanowi Galicya w tych samych granicach, w jakich do Austryi przyłączoną została; zdaje się więc, iż pod względem autonomii, w właściwem tego wyrazu znaczeniu, Galicyi nic do życzenia nie pozostaje.

Inaczej rzecz się ma z samorządem, *selfgovernement*. Rząd kraju przez kraj, przez ludzi, których kraj do władzy powołuje; wymiar sprawiedliwości powierzony sędziom, których kraj ku temu

wyznacza; — wszystko to brzmi pięknie i szczytnie w teoryi i byłoby zaiste uwieńczeniem i koroną prawdziwej wolności, gdyby ludzie i lndy były po temu. Zgłębiając wszelako bez przesądu samo jądro rzeczy, rozpatrując się zdrowem okiem w tem, co jest i było, przyznać niestety musimy, iż pomimo całej mądrości i całej cywilizacyi dziewiętnastego wieku drobna tylko Szwajcarya, dzięki odrębnemu swemu położeniu, historycznemu rozwojowi i kantonalnemu swemu urządzeniu, jedynym a podobno jedynym jest krajem na całym kontynencie europejskim, ten stopień dojrzałości politycznej posiadającym, który samorządu koniecznym jest warunkiem. Wskaże nam może na Węgry i kraje do korony świętego Szczepana należące, które samorządu w znaczeniu wyżej określonem, aż do ostatnich czasów używały, a którym samorząd ten patentem październikowym a nawet i konstytucyą lutową, na nowo przyznany został. Wiemy dobrze o tem, ale nie tajne nam i to, że ów samorząd węgierski był częstokroć anarchią i bezrządem, pod którym kraj w wszystkie dary natury nadzwyczaj bogaty i obfitujący, do właściwego stopnia zamożności podnieść się nie mógł. Nie było tam ani dróg, ani komunikacyj wodnych i lądowych. Kiedy Węgry północne dla braku zboża częstokroć głód cierpiały, zboże gniło dla braku odbytu w południowych stronach kraju, bo drogi i komunikacye w takim były stanie, iż nawet o przewiezieniu go z jednej okolicy w drugą, myśleć nie było można. Bezpieczeństwo osób i własności wiele zostawiało do życzenia, a wymiar sprawiedliwości znany był z nadużyć sędziów komitatowych, które się często wydarzały nawet po chwilowem ich przywróceniu w 1860 roku. Że taki był stan Węgier, to każdy przyzna, kto tylko miał sposobność rozpatrzenia się w położeniu i stosunkach kraju, tak wielce od natury błogosławionego. Przez dziesięć lat rządów cesarskich więcej może zrobiono dla niego pod względem materyalnym, jak przez całe wieki węgierskiego samorządu. Że zaś naród węgierski niechętnem patrzał okiem na rządy te cesarskie, pomimo niezaprzeczonej ich wyższości i zaprowadzenie ich jako wielką dla siebie krzywdę uważał, to rzeczy wcale nie zmienia. Bo Węgry ze względów wyższych może nad względy materyalne, od wieków polubili to co swoje, właśnie dla tego, że rodzime i swoje; urzędnicy obcy, w obcym języku rządzący, musieli im bydź antypatyczni. Dobrotliwy Monarcha w nieprzebranej łasce swojej i w słusznem ocenieniu uczuć narodowych, zezwolić raczył, azeby Węgrzy wrócili do używania praw, puścizną ich ojców i najdroższą ich własnością będących; z całego serca pragniemy, ażeby z przyznanych im swobód lepszy na przyszłość użytek robili.

Któż zaś z pomiędzy nas, kraj i ludzi w nim znający, z czystem sumieniem twierdziłby mógł, iż my w Galicyi posiadamy ową dojrzałość i światło polityczne, ową gotowość do ciągłych dla kraju ofiar, owe poczucie i instynktowe poszanowanie prawa, bez których samorząd staje się anarchią i bezrządem, prawdziwą klęską dla kraju będącym. Zkądżeż do tego przyjść i jakżeż to nabyć mogliśmy? Z ostatnich wieków politycznego bytu dawnej Polski zostały w kraju niestety tylko reminiscencye samowoli i nierządu. Uderzmy się w piersi i przyznajmy, że *Polska nierządem stojąca, i liberum veto, jako źrenicę wolności*, to jedyne aksiomy polityczne, które historycznie w sobie wyrobiliśmy. Przejrzała wprawdzie Polska i otrzęsła się z błędów w samym końcu ośmnastego stulecia. Lecz okoliczności zewnętrzne nie dozwoliły jej rozwinąć życie polityczne na nowej podstawie. Dojrzałość zaś polityczna, to nie nabytek, który z książki przyswoić sobie można; życie tylko publiczne wyrobić ją zdoła. Tego od wieku prawie całego nie mieliśmy; teraz dopiero łaską Monarchy nadana nam konstytucya do niego nas powołała. Byłoby to z naszej strony niepojętą chełpliwością i zarozumiałością, gdybyśmy dziś już przyznawali sobie stanowisko moralne, którego nie mamy, a na które dopiero z biegiem czasu i w skutek rozwagi i pracy da Bóg wznieść się zdołamy.

Monarchia Austryacka.

(Pierwsze posiedzenie sejmu krajowego.)

Lwów, 12. stycznia Pierwsze posiedzenie sejmu krajowego rozpoczęło się dziś po uroczystem nabożeństwie w rzym. kat. kościele katedralnym i w gr. kat. kościele parafialnym o godzinie $12^3/_4$ w południe w obec *Jego Excel. c. k. Namiestnika* i komisarzy rządowych: Wiceprezydenta JW *Karola Moscha*, i radców Namiestnictwa pp. *Mravincica* i *Possingersa*.

X. *Marszałek* zagaił posiedzenie następującą przemową:

„Wysokie zgromadzenie!

Po raz drugi zbieramy się na zasadzie praw nadanych nam przez Najjaśn. Pana, dla radzenia w sprawach naszego kraju.

Pierwsze nasze zebranie było zanadto krótkie, nieprzygotowane, abyśmy na nim coś wyrobić mogli. — Dziś zebrani da Bóg na czas dłuższy, mając przed sobą projekta wypracowane tak przez Rząd jak i przez Wydział krajowy, będziecie mogli, Panowie, wziąć pod rozwagę i uchwalać kwestye, od których rozwiązania zależeć będzie dalszy rozwój kraju na drodze konstytucyjnej i usposobienie go do lepszej przyszłości.

Nie tajmy sobie, że rozwój ten nie jest łatwym; — że napotkamy na tysiączne trudności, tak ze strony dawnego systematu, wkorzenionego długoletniem istnieniem, jak i z nas samych pochodzące.

Z tych trudności jedne zwalczyć, drugie obejść, jest naszem zadaniem; zadanie to wymagające wielkiej rozwagi, aby nie zaniechać rzeczy możliwych i nawzajem porywając się na niemożliwe lub nie będące na czasie, nie utracić realnych korzyści.

Kraj, Panowie, liczy na waszą patryotyczną roztropność.

Oby Bóg dał, aby nasze zebranie wydało zbawienny owoc; a miejmy nadzieję, iż Monarcha, który nam nadał swobody konstytucyjne, narodowym instytucyom rozwinąć się dozwoli.

Więc wykrzyknijmy teraz: Niech żyje nasz Monarcha! Król Nasz!„

Zgromadzenie odpowiedziało na to trzykrotnym okrzykiem: „Niech żyje!“

Następnie zabrał głos Jego Excelencya c. k. Namiestnik hr. Mensdorff-Pouilly, i miał do wysokiego zgromadzenia przemowę w języku niemieckim, która w dosłownem tłumaczeniu brzmi jak następuje:

„Wysokie zgromadzenie!

Gdy marszałek krajowy zagaił sejm, przez Jego c. k. Apost. Mość na dzień dzisiejszy zwołany, pozdrawiam Panów imieniem rządu z pełnem zaufania oczekiwaniem, że się powiedzie Waszej światłej rozwadze i czynności, poprzeć w najpomyślniejszy sposób tak ściśle ze sobą spojone interesa kraju i rządu. Konstytucya nadana przez Jego Mości naszego najmiłościwszego Pana i Cesarza, podaje ku temu reprezentantom kraju wszelką możliwość, i wszędzie, gdzie to się tyczy rzeczywistej, prawdziwej pomyślności kraju, znajdziecie Panowie ze strony rządu zawsze najgorętsze i najsilniejsze wsparcie.

Wysokiemu sejmowi krajowemu przedłożą delegowani przezemnie komisarze rządowi, wiceprezydent Namiestnictwa pan Mosch i radcy Namiestnictwa pp. Mravincics i Possinger, kilka wielce ważnych projektów rządowych do wszechstronnego ocenienia i powzięcia uchwały.

Z pomiędzy tych w szczególności podnoszę:

Ustawę gminną,

ustawę względem obszarów dworskich,

ustawę względem urządzenia i utrzymania publicznych nie eraryalnych gościńców i dróg, i

ustawę względem uregulowania statutów stanowego instytutu kredytowego ze względu na teraźniejsze stosunki. Rychłe wzięcie pod obrady i załatwienie tych projektów, pozwalam sobie wysokiemu sejmowi krajowemu dla ich szczególnej ważności jak najusilniej polecić.“

Po tej przemowie opuścił Jego Excelencya zaraz salę posiedzeń, żegnany okrzykami izby.

Dalej zabrał głos komisarz rządowy, wiceprezydent *Mosch*, i złożył do laski marszałkowskiej trzy wnioski rządowe, mianowicie 1) projekt ustawy gminnej; 2) projekt co do niektórych zmian w statutach galicyjskiego instytutu kredytowego, i 3) wniosek względem wyboru nowego deputowanego do rady państwa w miejsce x. Nehrebeckiego, który bez usprawiedliwienia się przez 2 miesiące niebrał udziału w obradach izby deputowanych rady państwa. Pierwszy i ostatni wniosek odczytywał pan wiceprezydent takze w języku ruskim.

Z polecenia X. Marszałka zdawał potem członek wydziału krajowego poseł *Kraiński* sprawę o zmianach, zaszłych w składzie sejmu od czasu zamknięcia pierwszej sesyi sejmowej; mianowicie co do zmiany obudwu rektorów uniwersytetów we Lwowie i Krakowie, którą to godność piastują obecnie pp. Drowie. Rulf i Czerwiakowski, jako też co do krzeseł poselskich, opróżnionych przez zgon (x. biskupa Jasińskiego i Alfreda hr. Potockiego), przez złożenie mandatu (Alex. hr. Fredra, Księcia Jerzego Lubomirskiego i Antoniego Helcla), lub utratę jego (włościanina Zaborejka) i co do niektórych nowych wyborów, uskutecznionych na te miejsca.

Ponieważ prawo zasiadania na sejmie obudwu pp. rektorów uniwersyteckich niepodlega żadnej wątpliwości, wezwał ich zaraz X. Marszałek do złożenia przepisanego przyrzeczenia; jednak tylko Dr. Rulf był obecnym na posiedzeniu, i złożył to przyrzeczenie w ręce marszałka.

Potem odczytał członek wydziału krajowego, poseł Dr. *Ziemiałkowski* na wezwanie X. Marszałka *projekt regulaminu sejmowego* z poprzedzającem go sprawozdaniem wydziału krajowego i z wnioskiem tegoż wydziału, ażeby wysoka izba raczyła przyjąć prowizorycznie ten regulamin aż do ukończenia obrad nad nim.

Przeciw temu wnioskowi oświadczył się komisarz rządowy wiceprezydent *Mosch*, dowodząc, że niektóre punkta tego regulaminu, mianowicie w §§. 9., 14., 34. i 54 sprzeciwiają się postanowieniom statutu krajowego; zaś w razie przyjęcia wniosku wydziałowego żądał, ażeby izba wzięła ten regulamin jak najprędzej pod obradę.

Kilku posłów z prawej strony popierało poprawkę wniesioną przez posła Ławrowskiego względem odroczenia głosowania nad wnioskiem wydziałowym aż do przyszłego posiedzenia, z powodu, iż nie wszyscy jeszcze posłowie mieli czas odczytać dokładnie projekt regulaminu.

Po dłuższej dyskusyi jednak, w ciągu której komisarz rządowy wytknął jeszcze §. 11. regulaminu jako niezgodny ze statutem krajowym, uchwaliła izba większością głosów wniosek wydziału, t. j. przyjęła prowizorycznie projekt regulaminu, wszakże z wykluczeniem ustępów, które wykazał komisarz rządowy jako przeciwne statutowi krajowemu.

Ostatnim przedmiotem porządku dziennego miał być wybór sekretarzy, kwestorów i rewidentów na mocy przyjętego prowizorycznie regulaminu; ale na wniosek posła *Alexandra hr. Dieduszyckiego*, uchwaliło zgromadzenie pozostawić przy tych funkcyach

dawniejszych sekretarzy, kwestorów i rewidentów aż do ostatecznego uchwalenia regulaminu sejmowego.

Po wyczerpaniu porządku dziennego i załatwieniu kilku jeszcze spraw urlopowych zamknął X. Marszałek posiedzenie o godzinie 3ciej z południa, naznaczając przyszłe posiedzenie na środę o godzinie 10tej przed południem.

Hiszpania.

(Projekta do ustaw. — Budżet.)

Minister finasów Salaverria na posiedzeniu kongresu d. 5. b. m. przedłożył szereg projektów do ustaw względem wolnej przedaży prochu strzelniczego na r. 1864, zniesienia akcyzy, z wyjątkiem podatku od najpotrzebniejszych do życia artykułów, względem nałożenia małego podatku na podróżnych, i towary przesyłane kolejami żelaznemi lub parowcami, zniżenia cła od bawełny i żelaza i t. d.

Budżet zwyczajny na rok przyszły ma wynosić 2108,638.000 realów dochodów, a 2098,692.262 realów wydatków, co daje nadwyżkę 9,945.738 real. Na wydatki nadzwyczajne żądano 420,170.348 realów, które miały być pokryte dochodami desamortyzacyi.

Francya.

Paryż, 8. stycznia. *(Nędza robotników fabrycznych. — Różne wiadomości.)*

Do wielkiej nędzy i biedy robotników fabrycznych wyrobów bawełnianych, przybyła teraz podobna nędza robotników wyrobów jedwabnych w Lugdunie. Fabrykacya wyrobów jedwabnych w zupełnej znajduje się stagnacyi, po części także z powodu zatamowanego odbytu do Ameryki. W obec tak wielkiej nędzy subskrybcya otwarta dla jej ulżenia idzie bardzo leniwo, do dzisiejszego dnia nie doszła do 300.000 franków, a trzebaby przynajmniej kilka milionów dla utrzymania tylko familii od śmierci głodowej. Cesarz powołał do Paryża prefekta departamentu niższej Sekwany, w którym nędza głównie czuć się daje. Mówią, iż Cesarz zamyśla o zaasygnowaniu dla biednych robotników pewnej sumy ze skarbu publicznego.

Podróż księcia Napoleona nie jest jeszcze zadecydowana, zdaje się wszelako, iz książę nie będzie zabierał głosu w senacie w rozprawach o sprawie rzymskiej i włoskiej. *Temps* donosi z Rzymu, iz Papież odebrał na nowy rok własnoręczny list z powinszowaniem od Cesarzewicza, syna swego chrzestnego. Biskup z Orleann pisał niedawno do Rzymu dla dania otuchy dworowi rzymskiemu, zapewniając, iż wnet nadejdzie chwila wymiaru sprawiedliwości. Z listów księdza biskupa Dupanloup do księżny Borgese okazuje się, iż biskupi francuzcy wspierają teraz rząd cesarski.

Grecya.

(Nota angielska doręczona rzadowi tymczasowemu.)

Nadzwyczajny komisarz angielski do Aten wysłany, sir Henry Elliot, doręczył rządowi tymczasowemu greckiemu notę z oświadczeniem, iż jeżeli Grecya zachowa rząd monarchiczno-konstytucyjny, zaczepiać nie będzie państw z nią graniczących, i wybierze sobie króla, przeciwko któremu nie będzie można podnieść słusznego zarzutu, to w takim razie Jej królewska Mość w zamiarze wzmocnienia monarchii greckiej, senat i reprezentantów Wysp Jońskich zawiadomi o życzeniu Jej królewskiej Mości połączenia ich z Grecyą. Jeżeli zaś parlament joński zgodzi się z tem życzeniem, to rząd Jej królewskiej Mości uczyni właściwe kroki dla pozyskania przyzwolenia Mocarstw, które podpisały traktat, oddający Wyspy Jońskie pod protektorat angielski. Wybór zaś księcia będącego symbolem ruchów rewolucyjnych, lub napad na Turcyę, przeszkodziłoby stanowczemu zrzeczeniu się Jej królewskiej Mości protektoratu nad Wyspami Jońskiemi.

Kronika.

Szósta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1863.

PP. Franciszek Połępski 1 zł., B. Goldmann 1 zł., Rothlender 1 zł., br. Heydel 1 zł., Füllaus 1 zł., J. Breuer 1 zł., Suberle 1 zł., Balaban 50 c., Teresa Wentz 50 c., prof. Straski 1 zł., Dr. Bischoff 1 zł., Jan Klein 1 zł., N. N. 20 c., Józef Nikurowicz 3 zł., Ławrowski 1 zł., Goldbaum 1 zł., Włodzimirz Dulęba 1 zł., Rozalia Lauer 1 zł., Marceli Czajkowski 1 zł., Minasiewicz et. Toms 3 zł., Wolski z familią 2 zł., Jan Towarnicki 2 zł., bracia Towarniccy 1 zł., Felsztyński 50 c., Baczewscy 1 zł., Tadeusz Uziębło 1 zł., Palmarin 50 c., Fryderyk Hausner 5 zł., Teresa Brotschiner 1 zł., Róża Kajetanowicz 50 c , Weronika Lenczowska 20 c., N. N. 50 c., F. Garovaglio 2 zł., Dąbski 1 zł., F. Blank 40 c , M. Dubs 2 zł., hr. Badeni 1 zł., Neuhauser 1 zł., E. Remer 1 zł., J. Dulewski 50 c., P. Kochmańska 50 c., Rosenzweig 1 zł., Katarzyna Szawłowska 1 zł., M. Frenkel 10 c., L. Kuczkiewicz 1 zł., Birer 10 c., Strojnowski, prezydent c. k. sądu apelacyjnego 5 zł., Füger, wiceprezydent 3 zł., Hilbricht 1 zł, Dornbach 1 zł., Martini 1 zł., Poglies 1 zł., Kotzian 1 zł., Frey 1 zł, Biławski 1 zł., Kmiecikiewicz 1 zł., Krzysztofowicz 1 zł., Ludwik, c. k. pułkownik 1 zł. Kreman 1 zł., Jüttner 30 c., Blauth, sekretarz namiestnictwa 1 zł., Karol Wild 2 zł., Stadtmiler 1 zł., Kohn 30 c., Adam Michalski 50 c., Zgadziński 1 zł., N. N. 20 c., Kidoński 80 c., Jan Weisgerber 1 zł., N. N. 50 c., Finkel 20 c., Henryk Lang 1 zł., Antoni Lang 1zł., Dr. Maciejowski Feliks 1 zł., Dr. Linker 1 zł., Heidler 30 c., L. L. 30 c., Świeprawski 40 c., Ortyński 30 c., Winkler 50 c., Artymowicz 30 c., Witke 30 c., Stöckl 30 c., Katarzyna Heller 50 c., Jan Schiffner 1 zł., Aniela Serwaczyńska 50 c., Marcianna Wierzbicka 10 c.. Karajewicz 20 c., Małuja 1 zł., Beranek 30 c., Tadeusz Henzel 2 zł. Suma 90 zł. 10 c., do tego 5ta lista 314 71 c. Razem 404 zł. 81 c. w. a.

(Pożar w Stryju.) Dnia 3. b. m. około godziny 6 zrana wybuchł pożar w Stryju na przedmieściu Łany, i ogarnął dwa domy. Ratunek był szybki i staranny, zląd dachy tylko zgorzały, a domy zostały nietknięte. Tego samego też dnia wystraszeni mieszkańcy, nie poniosłszy żadnej szkody wnieśli się napowrót do swoich pomieszkań. Przyczyną pożaru była jak się zdaje nieostrożność domowników.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 12. stycznia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny zboża i innych artykułów. Mec pszenicy (81 ℔) 3zł. 61c.; żyta (77 ℔) 2zł. 32c.; jęczmienia (64 ℔) 1zł. 72c.; owsa (49 ℔) 1zł. 68c.; hreczki 2zł. 40c.; kartofli 1zł. 10c.; — cetnar siana 1zł. 55c.; okłotów 60 c.; — sąg drzewa bukowego 11zł. 25c., sosnowego 9zł. 78c.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 13. stycznia. Jego Excelencya minister finansów p. Plener, który jeździł zeszłego tygodnia na otwarcie sejmu krajowego do Pragi, powrócił już przedwczoraj do Wiednia. — Przed kilkoma dniami donosiły niektóre dzienniki wiedeńskie, jakoby w ministeryum wojny pracowano nad nowym podziałem konskrypcyi na 100 kompletujących powiatów, a piechota miała na przyszłość składać się nie z 80 lecz ze 100 pułków. Teraz oświadcza *Militär-Ztg.*, że wiadomość ta jest zupełnie bezzasadna, i że pułki piechoty nieulegną żadnej nowej formacyi.

Podług korespondencyj *paryskich* ma już być teraz rzeczą pewną, że otwarcie sesyi francuskiego ciała prawodawczego nietylko nieodbędzie się bez mowy od tronu, ale nadto, że Cesarz otworzy je osobiście, i że mowa jego będzie nierównie dłuższa i treściwsza, niż zwykle.

Dziennikowi *Patrie* donoszą z **Londynu**: Baron Brunow ostatnich dni grudnia udzielił hrabiemu Russell odpowiedź księcia Gorczakowa na uwiadomienie o zamiarze rządu angielskiego względem odstąpienia Wysp Jońskich. Według tej depeszy ministra rosyjskiego, gabinet Petersburski nie myśli wcale powstawać przeciw żadnej kombinacyi, która ma na celu wzmocnienie żywiołu chrześciaństwa na wschodzie. Nie myśli także zaprzeczać Anglii prawa uwolnienia się od protektoratu nad rzeczapospolitą Siedmiu Wysp, ale przypomina, że złożenie tego, poniekąd przez Europę danego mandatu, nie powinno nastąpić bez względu na Europę. Wyspy Jońskie od dnia, w którym przestaną być pod opieką Anglii, muszą zostać tem, czem były przed poddaniem się opiece, to jest całkiem samodzielnemi. Anglia zdaniem dworu rosyjskiego nie odpowiedziałaby duchowi i treści konwencyi z 15. listopada 1815, odstępując Grecyi Wyspy Jońskie pod pewnemi warunkami i zastrzeżeniami.

W Danii — jak to z ostatnich rozpraw w Landsthingu przewidzieć się dało — zanosi się istotnie na przesilenie ministeryalne; *Korespondencya Scharfa* dowiaduje się bowiem z niezawodnego źródła, że w Wiedniu oczekują już co chwila doniesienia z Kopenhagi, iz ministeryum Holle Lehmanna ustąpiło, a baron Blixen-Finecke zajął się utworzeniem nowego gabinetu.

Stan zdrowia *Sułtana tureckiego* ma być — jak piszą dziennikowi *Indep. belge* — istotnie wzniecającym obawę. Darowizna pałacu nad Bosforem dentyście za szczęśliwe wyjęcie zębu, sprawiła w stolicy bardzo niepomyślne wrażenie, a powiększa je bardziej jeszcze pogłoska, że wkrótce ma ten ulubieniec sułtański otrzymać nawet wysoką posadę w hierarchii rządowej. Z tego powodu ma się już i w sferach urzędowych objawiać wielkie zniechęcenie, i słychać nawet, że jest już mowa o projekcie oznaczenia następcy Sułtana.

Najświeższa poczta.

Frankfurt, 10. stycznia. *Europe* donosi: Scialoja wraca do Paryża. Jedna konferencya wystarczy, aby przygotować ostateczne podpisanie traktatu handlowego pomiędzy Francyą i Włochami. Usunięte są wszystkie przeszkody, które przerwały układy.

Kassel, 11. stycznia. Przyczyną oddalenia Dehn Rothfelsera ma być, że odnowienie stosunków dyplomatycznych z Prusami, przyzwolenie na traktat handlowy i kolej z Halli do Nordhausen, zrobił kwestyami gabinetowemi. Po uwolnieniu Dehn Rothfelsera, Stiernberg zażądał także dymisyi.

Paryż, 10. stycznia (w nocy.) *Patrie* twierdzi, że *Morning Post* nie podała prawdziwych przyczyn zmiany w ministeryum tureckim. Oddalenie Fuada i Kapudana Baszy, którzy obadwa znani są z współczucia do Anglii, nastąpiło w skutek kwestyi greckiej, i projektu sprostowania granicy w Tesalii. Sądzą, że Elliot nie uda się do Konstantynopola.

France podaje następujące doniesienia.

Wiadomości o zajściu między Austryą i Prusami są zaspokajające. Austrya będzie miała w sejmie związkowym bardzo małą większość za projektem względem delegowanych, a następnie oznajmi,

że opozycyi przeciw Prusom nie chce doprowadzić do ostateczności. Dosyć dla niej będzie wykazać, że trudności w przeprowadzeniu reform nie od niej pochodzą, i odłoży wykonanie tychże, aby uniknąć rozdwojenia między państwami.

Z Konstantynopola donoszą do *France:* Sułtan postanowił nie ustąpić w kwestyi aresztowania broni, do Belgradu nadesłanej.

Zmiana gabinetu w Konstantynopolu pochodziła także z tej przyczyny. Sułtan chce mieć ministerstwo więcej energiczne, i sam wiele energii okazuje.

France zapewnia, że ze wszystkich stron podnoszą się zażalenia na amerykański okręt unii „Tuscarora" który rewiduje wszystkie angielskie akręta na wodach Madeiry.

Według korespondencyi *Patrie* z Rzymu, Papież zezwala na zwołanie rady finansowej, ale pod warunkiem, że deputowani z Marchii i Umbryi będą się na niej znajdowali.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. stycznia.

Hotel Georga: PP. Hr. Stadnicki Stanisław, z Polski. — Horodyski T., z Krogulca. — Niezabitowski Włodz., z Uherzec. — Orłowski Oktaw, z Połowic. — Głogowski Artur, z Bojanic. — Łodyński Stan, z Nahorzec.

Hotel europejski: Małachowski Karol, z Odesy. — Dzikowski Michał, z Przemyśla. — Torosiewicz Emil, z Zastawia. — Juśkiewicz Antoni, z Jarosławia.

Hotel Langa: Ks Radziwił Wilh., z Nikłowic.

Hotel angielski: Gregorowicz Tytus, adw. kraj., z Stanisławowa. — Prus-Jabłonowski Józef, z Dołhego. — Paszkowski Fr., z Tonina. — Janko Henryk, z Hoszan. — Wasyk Leon., z Paszkowiec. — Abrahamowicz Dawid, z Trójcy. Żebrowski Mich., deput., z Glinik. — Liszcz Józef, deput., z Brodów. — Pudło Mac., deput., z Zrecina. — Kobylarz Jan, deput., z Niska. — Siwiec Jan, deput., z Słemienia. — Krawczyk Fr., z Kaniowa. — Szpaner Wojc., deput., z Dębina. — Cichosz Mich., deput., z Witawa. — Blaz Ant., deput., z Lubienia.

Zajazd Kuhna: Zientarski Ign., z Babia.

Hotel krakowski: Wilczyński Winc., z Majorówki. — Ginilewicz Jerzy, kan., z Przemyśla. — Lipczyński Ign., deput., z Karniowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. stycznia.

PP. Hr. Bobrowski Karol, do Reklinicc. — Derza Juliusz, do Kowicy. — Radliński Karol, do Kamionki. — Urbański Rudolf, do Dobrzan. — Hr. Ledochowski Rom., na Podole.

TEATR.

Dziś na scenie niem.: **„Sapho"**, trajedya w 5 aktach.

Jutro teatr polski: **„Barbara Radziwiłłówna,"** trajedya A. Felińskiego w 5 aktach.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. stycznia 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	327.94	— 1.6	92.4	połud.-wsch	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	327.60	— 0.3	88.2	południowy	„	„
10. god. wiecz.	327.93	— 1.1	89.5	„	„	„

Kurs lwowski.

Dnia 10. stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	39	5	45
Dukat cesarski	„ „	5	41	5	47
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	27	9	45
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	77	1	81½
Talar pruski	„ „	1	70	1	72
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—			—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł,		78	33	78	98
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	28	82	93
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne		74	—	74	75
5% Pożyczka narodowa		81	93	82	55
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		219	—	221	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 12 stycznia.

Metaliki po 5% za 100 zł. 76.25. Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł 82.20; po $4\frac{1}{2}$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku naodowego sztuka 821.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 229.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 40% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. —. Lipsk za 100 talarów —.—. London za 10 funtów szterl. 114.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.45, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 112.50.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10 stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	69.—	69.20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	93.60	93.80
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81.90	82.—
od kwiet. do paźd. po 5%	82.—	82.20
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	75.25	75.40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	75.80	76.—
dtto. po $4\frac{1}{2}$%	66.50	67.—
dtto. „ 4%	58.—	58.50
dtto. „ 3%	42.50	4[illegible].—
dtto. „ $2\frac{1}{2}$%	37.—	38.—
dtto. „ 1%	15.—	15.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.50	146.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	141.—	141.50
Przez. do wyl. z r. 1854	93.—	93.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	92.70	92.80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.75	94.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	72.50	73.—
„ „ „ $4\frac{1}{2}$%	65.—	65.50
„ „ „ 4%	57.—	58.—
„ „ „ $3\frac{1}{2}$%	50.[illegible]0	51.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju 3%	—.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$%	50.—	51.—
„ $2\frac{1}{4}$%	45.—	46.—
„ 2%	40.—	41.—
„ $1\frac{3}{4}$%	34.50	35.50
dtto. z procent. za granicą 5%	72.50	73.—
„ $4\frac{1}{2}$%	65.—	65.50
„ 4%	57.—	58.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89.—
Wyż. Aust. i Salcb.	84.—	85.—
Czech	86.—	86.50
Morawii	87.50	88.—
Szląska	87.—	87.50
Styryi	88.50	89.—
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	87.—
Węgier	75.25	75.75

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	74.—	74.50
Kroacyi i Slawonii	74.50	75.—
Galicyi	74.—	74.25
Siedmiogr. i Bukow.	72.75	73.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.—	71.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	90.50	91.50
Dług Tyrolu po 5%	72.50	73.—
„ 4%	57.—	58.—
„ $3\frac{1}{2}$%	50.50	51.—
Dług Salcburga „ 3%	44.—	45.—
„ $2\frac{1}{2}$%	37.—	38.—
Dług Krainy „ 2%	30.—	31.—
„ $1\frac{3}{4}$%	27.—	28.—

2. Stan oblig. domestykaln.

		pien.	towar.
Po 3%	za 100 zł.	22.—	24.—
„ $2\frac{1}{2}$%	„ 100 „	18.—	20.—
„ $2\frac{1}{4}$%	„ 100 „	17.—	18.—
„ 2%	„ 100 „	15.—	16.—
„ $1\frac{3}{4}$%	„ 100 „	12.—	14.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	820.—	822.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	226.30.	226.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	650.—	652.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1859.—	1861.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	232.50	233.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	154.—	154.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	130.75	131.25
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	273.—	274.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220.—	220.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	115.—	125.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	665.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	174.—	175.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	157.—	158.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	429.—	431.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	234.—	236.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400.—	404.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	390.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	253.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	167.50.	168.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	104.25	104.50
10let. „ 1857 po 5%	100.—	100.50
przeznaczone do los. po 5%	89.—	89.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	85.15	85.30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	93.50	94.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	91.—	91.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	128.—	128.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	121.75	122.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	93.50	94.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.75	77.25
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	130.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	96.50	97.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
„ „ po 50 zł. m. k.	50.—	51.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.50	95.50
Salma „ 40 „ „	39.—	39.50
Palfiego „ 40 „ „	37.50	38.—
Clarego „ 40 „ „	34.25	34.75
St. Genois „ 40 „ „	37.—	37.50
Windischgrätza 20 zł. „	20.50	20.75
Waldsteina 20 „	21.75	22.25
Keglevicha 10 „	15.75	16.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	98.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.—	97.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.—	97.25
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86.25	86.25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	114.60	114.65
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wl.	45.—	45.10
Marsylia za 100 fr.	45.40	45.50
Paryż za 100 fr.	45.50	45.50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.47	5.48
dtto. pełnej wagi	5.47	5.48
Korona	15.6[illegible]	15.70
20frankówka	9.15	9.16
Rosyjski imperyał	9.35	9.40
Talar związkowy	1.70	1.71
Srebro	113.—	113.15

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.